

[Nørgaard Sørensen]

løse kapacitetsproblemerne i de erhvervsfaglige uddannelser. Det er simpelt hen en urimelighed, at der ikke findes pladser nok til alle de unge, der søger f. eks. en EFG-uddannelse, når vi samtidig siger, at vi ønsker de faglige uddannelser opprioriteret. Det er samtidig vort håb, at det i samarbejde med arbejdslivets organisationer vil vise sig muligt at fremskaffe det tilstrækkelige antal praktikpladser. Vi vil understrege, at alle skoler bør føle det som en moralsk forpligtelse at hjælpe de unge, som går på skolerne, til at finde praktik- og lærepladser. Vi skulle nødig ende i en situation, hvor det viser sig umuligt at løse dette problem ad frivillighedens vej, for det kunne jo medføre krav om lovgivning på dette område.

Vi håber som sagt, at vi med dette beslutningsforslag er nået et skridt i retning af den nødvendige opprioritering af de faglige uddannelser, så vi kan opnå fri adgang til disse uddannelser og undgå, at nogle afvises på grund af pladmangel.

Vi tror også, at vi er nået et skridt i retning af at gøre ungdomsuddannelsessystemet mere fleksibelt og mere overskueligt, samtidig med at vi åbner op for at skabe genveje mellem uddannelserne.

Ligeledes er vi særdeles tilfredse med beslutningsforslagets klare tilkendegivelse af, at erhvervs- og studievejledningen skal være meget bredere og mere omfattende, bl. a. for at gøre de unge opmærksomme på, at gymnasiet ikke nødvendigvis er den eneste og bedste vej at gå.

Selv om dette beslutningsforslag nu vedtages, tror vi dog, at der også i fremtiden skal tages mange politiske livtag for at løse problemerne. Der er stadig uenighed om en række væsentlige punkter, og der er ingen grund til at skjule, at der også er uenighed mellem de 5 partier, der i dag stemmer for beslutningsforslaget, om en række væsentlige punkter. Det ville være en skam at påstå det modsatte. Vi tror f. eks. ikke, at der er principiel enighed mellem socialdemokratiet og venstre om mesterlærers fremtid; de to partiers holdninger er jo kendt på dette område. Men vi erkender naturligvis EFG-lovens ord om, at dette spørgsmål først og fremmest afgøres i erhvervsuddannelsesudvalgene under hvert hovederhvervsområde, hvor arbejdslivets organisationer jo er paritetisk repræsenteret.

Derfor er beslutningsforslaget i den udformning, det nu har fået, først og fremmest udtryk for de intentioner og principper, der har kunnet blive enighed om mellem de 5 partier, og det er, hvis man læser det igen, trods alt slet ikke så lidt.

Vi håber og tror på, at denne folketingsbeslutning vil kunne være medvirkende til at løse de store problemer, som de unge, der i dag slet ikke får nogen uddannelse, lider under. Det kan efter vores opfattelse kun ske ved at satse på uddannelse, der er meningsfyldt, som er tilpasset i sit indhold til de grupper af unge, der drejer sig om, og som samtidig giver dem kompetence og derved mulighed for at fortsætte i tilværelsen.

Bertel Haarder (V):

Jeg vil lige korrigere en enkelt ting: lærlingeuddannelsens fremtid afgøres ikke af de faglige udvalg, men af ministeren. Vi vil derfor til enhver tid fastholde, at ministeren skal have parlamentarisk flertal her i tinget for, hvad hun gør på dette felt. Det var blot for, at vi er helt sikre på den sag.

Så vil jeg i øvrigt takke både kristeligt folkeparti og det radikale venstre. Det er vist almindeligt kendt, at de to partier har forhandlet med regeringen, længe før venstre kom ind i billedet, og det er også kendt, at begge partier sagde til ministeren, at skulle der komme et resultat her før sommerferien, så kunne hun lige så godt gå i gang med at forhandle med venstre med det samme. Det skete, og der kom heldigvis et resultat ud af det. Jeg vil gerne takke kristeligt folkeparti og de radikale for, at de på den måde medvirkede til, at der blev et bredt forlig allerede nu om denne sag, om disse målsætninger. Sagen er ikke klaret, men der er opstillet nogle målsætninger.

Jeg vil også gerne takke ministeren for den bevægelighed, hun har vist i spørgsmålet. Ministeren får her i dag om lidt både en gave og en opgave. Hun får en gave på den måde, at vi har vist hende en tillid, som vi altid gerne viser, men som et oppositionsparti jo altid må overveje grundigt om man vil vise.

Jeg tror egentlig, at hvis det var sådan, at venstre var glad for alt vedrørende ungdomsuddannelserne, som de er i dag, så ville vi ikke se nogen som helst grund til at gå ind i